

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 21Pc/2/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1319200492
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beata Farkašová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2020:1319200492.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III, v konaní vedenom pred sudkyňou JUDr. Beatou Farkašovou v právnej veci navrhovateľky: H. V. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XX, L. - K., zast. JUDr. Danielou Ježovou, LL.M., PhD., advokátkou, Javorinská 13, Bratislava, proti povinnému: H. H. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XX, L. - K., zast. JUDr. Jaroslav Belka, s.r.o., advokátska kancelária, Poľnohospodárska 36, Bratislava, o určenie výživného na manželku, takto

rozhodol:

I. Súd zaväzuje povinného zaplatiť navrhovateľke výživné vo výške 300 eur mesačne za dobu od 25.01.2019 do 23.05.2019 v celkovej sume 1.180 eur do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V zostávajúcej časti súd návrh zamietá.

III. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. a/ Navrhovateľka sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 25.01.2019 domáhala zaviazania povinného na platenie výživného na ňu ako manželku vo výške 350 eur mesačne.

b/ Návrh skutkovo odôvodnila tým, že s povinným býva v jednom byte, ale spolu nehospodária, majú oddelené účty, výdavky na domácnosť a výdavky na deti uhrádzajú v polovici na základe žiadosti povinného aj napriek námietkam navrhovateľky v snahe uhrádzania výdavkov podľa pomeru výšky ich príjmov. Navrhovateľka prispieva mesačne na účet slúžiaci výlučne na výdavky za energie a poplatky spojené s bývaním vo výške 150 eur; dcére prispieva na výživu sumou 100 eur mesačne a synovi 125 eur mesačne. Ďalšie výdavky navrhovateľky sú: 20 eur na telefón, 50 eur na pohonné hmoty, 120 eur na stravu, 12,95 eur na poisťky, 10eur ročne na ITIC, 90 eur na hygienické potreby a ošatenie. Navrhovateľka je zamestnaná ako vedúca Školského klubu detí pri ZŠ F.C. L., S. X Y. L. - Y., kde je jej mesačný príjem 960 eur netto, jej výdavky na domácnosť a deti tvoria polovicu jej príjmu. Povinný pracuje ako zástupca riaditeľa na KR PZ, Špitálska 14 v Bratislave - Staré Mesto, kde jeho mesačný príjem činí 1.800 eur netto, ďalej poberá daňový bonus na obe deti a podľa informácií navrhovateľky, poberá povinný i vysoké odmeny, rôzne príspevky. Navrhovateľka hradí polovicu výdavkov na domácnosť a deti, druhú polovicu hradí povinný, pričom suma 425 eur mesačne predstavuje len 23,6% čistého príjmu povinného. V minulosti navrhovateľka financovala povinnému vysokú školu z jej výlučných prostriedkov, pred 10 rokmi pracovala v banke, kde bolo jej finančné ohodnotenie vyššie ako v súčasnej pozícii v školstve, ale rozhodla sa ho zmeniť práve kvôli deťom, aby bolo o deti z dôvodu priaznivejšej pracovnej doby postarané. Navrhovateľka poukázala na rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 2Co/87/2016 zo dňa 24.05.2017, keď s poukazom na § 71 ods. 1 Zákona o rodine a zásadu rovnakej životnej úrovne manželov vyplýva, že nemusí byť splnená podmienka odkázanosti jedného z nich, prostredníctvom tejto vyživovacej povinnosti sa okrem uspokojovania osobných potrieb sleduje i naplnenie požadovaného zákonného charakteru inštitútu manželstva z majetkového hľadiska. Žalobkyňa žiada od povinného

výživné 350 eur mesačne, nakoľko jeho životná úroveň je vyššia ako životná úroveň žalobkyne, čo sa prejavuje aj v životnom štýle oboch manželov. Povinný si zakúpil ročný osobný automobil zn. Toyota, chodí na rôzne dovolenky na Kanárske ostrovy, Talianska, pričom navrhovateľka na dovolenky nechodí. Navrhovateľka sa celý život starala o spoločnú domácnosť, o deti, ktorým poskytovala osobnú starostlivosť v najvyššej možnej miere, kvôli čomu bola nútená zmeniť zamestnanie, v ktorom došlo k poklesu jej príjmu. Keďže navrhovateľka má právo podieľať sa na životnej úrovni svojho manžela, ktorého mesačný príjem bez odmien a prémie je dvojnásobne vyšší ako navrhovateľkin, požadované výživné považuje navrhovateľka za primerané.

2. a/ Povinný žiadal návrh navrhovateľky zamietnuť z dôvodu, že životná úroveň oboch manželov je porovnateľná a priznanie výživného navrhovateľke by odporovalo dobrým mravom. Ich manželstvo bolo dňa 23.04.2019 rozvedené na návrh navrhovateľky, ktorá dlhšiu dobu pred rozvodom sa nezdržiavala v ich spoločnej domácnosti a podľa informácií povinného, navrhovateľka udržiavala intímny styk s iným mužom, čo potvrdila v konaní o rozvode. Príjem povinného je 1.753 eur netto, jeho mesačné výdavky na chod domácnosti predstavujú cca 150 eur, na stravu cca 80 eur týždenne, nakoľko povinný hradí stravu i dcére, taktiež platí synovi i dcére faktúry za používanie služieb mobilného operátora vo výške 20 eur mesačne každému z nich. Z jeho príjmu prispieva synovi O. na výživné 150 eur mesačne a dcére R. H., študentke denného štúdia na vysokej škole prispieva na výživu 390 eur mesačne, t.j. 240 eur školné + 150 eur výživné. Podľa povinného, zásada rovnakej životnej úrovne neznamená mechanický matematický vzorec rozdielu medzi príjmami a výdavkami oboch manželov, navrhovateľka nie je limitovaná vykonávať prácu a má stabilný mesačný príjem.

b/ K tvrdeniu navrhovateľky, že jej životná úroveň nedosahuje životnú úroveň povinného s poukazom na kúpu motorového vozidla a dovolenky povinného, povinný uviedol, že navrhovateľka je držiteľkou a výlučnou užívateľkou motorového vozidla. Povinný si zakúpil z dôvodu nevyhnutnosti motorové vozidlo, na ktoré si vzal pôžičky, ktorých splátky predstavujú 265 eur mesačne. Povinný v nedávnej dobe absolvoval dovolenku na Kanárskych ostrovoch spolu s ich dvoma plnoletými deťmi, teda išlo o rodinnú dovolenku, na ktorej sa navrhovateľka nezúčastnila z dôvodu prebiehajúceho konania o rozvode. Podľa povinného, predmetný návrh je nedôvodný, navrhovateľka je práceschopná a jej príjem 960 eur mesačne nemožno považovať za podpriemerný s prihliadnutím na okolnosti podania návrhu na rozvod manželstva zo strany navrhovateľky, Odporca s prihliadnutím na uvedené výdavky, nevedie životný štýl diametrálne odlišný od životného štýlu navrhovateľky.

3. a/ Navrhovateľka k vyjadreniu povinného uviedla, že správanie sa povinného pred rozvodom ich manželstva bolo neznesiteľné, povinný ju prenasledoval, sledoval autom a použitím ďalekohľadu, bez jej vedomia jej kradol telefónne čísla, voči nej sa vyjadroval vulgárne. Tento psychický teror navrhovateľka nevládala a zdržiavala sa doma v čase, keď sa v domácnosti nachádzal aj syn O.. V období máj - jún 2018 sa s povinným ústne dohodli, že obaja si môžu nájsť partnera a budú prispievať na energie a náklady spojené s bývaním na účet vedený na meno navrhovateľky a používaný výlučne na tento účel, a to každý vo výške 150 eur, pričom účastníci v tom čase spolu nehospodarili, každý z nich mal vlastný účet.

b/ Vo vzťahu k vyživovacej povinnosti k synovi O. navrhovateľka uviedla, že obaja manželia sa dohodli, že na výživu syna budú prispievať v rovnakom pomere 150 eur mesačne, čo sám určil povinný a túto povinnosť si navrhovateľka voči synovi i plní.

c/ Vo vzťahu k vyživovacej povinnosti k dcére R. H. navrhovateľka uviedla, že na jej výživu pravidelne prispieva sumou 100 eur mesačne od 05.11.2018, povinný uhradza dcére školné na súkromnej škole v plnej výške aj napriek tomu, že navrhovateľka so štúdiom dcéry na súkromnej vysokej škole nesúhlasila. Povinný vyslovene presadzoval, aby ich dcéra navštevovala konkrétne Paneurópsku vysokú školu. Dcéru prijali na Fakultu masmediálnej komunikácie Univerzity sv. Cyrila a Metoda, kde mohla študovať rovnaký odbor a cestovať vlakom zadarmo, avšak stále existuje možnosť prestupu na túto školu. Na navštevovaní súkromnej vysokej školy sa dohodol povinný s dcérou bez súhlasu navrhovateľky, preto si museli byť vedomí poplatkov s tým spojených.

d/ Navrhovateľka je držiteľkou a výlučnou vlastníčkou vozidla zn. Škoda Fabia, rok výroby 2009, ŠPZ: L. XXX I., povinný vlastní nové motorové vozidlo zn. Toyota Auris 1,8 Hybrid, rok výroby 2016, ŠPZ: L. XXX X.. Argument povinného, že príjem navrhovateľky nemožno považovať za nízky a podpriemerný je v tomto prípade irelevantný, nakoľko smerodajné je zabezpečenie rovnakej životnej úrovne oboch manželov, ktorá je u povinného dvojnásobne objektívne vyššia. Na výdavkoch na domácnosť sa navrhovateľka podieľa s povinným v rovnakom pomere, deťom na výživu zodpovedá v sume podľa svojich finančných možností.

4. Povinný v rámci vyjadrenia k vyjadreniu navrhovateľky uviedol, že podľa neho, životná úroveň oboch manželov je porovnateľná, suma 1.375 eur uvádzaná navrhovateľkou ako suma zostávajúca povinnému z jeho mesačného príjmu po odpočítaní nákladov nekorešponduje s realitou už len z dôvodu, že povinný hradí dcére školné v plnej miere. Osobný automobil si povinný zakúpil ako jazdený, nie z vlastných zdrojov, ale formou bankového úveru.

5. Z dôvodu, že dňa 23.05.2019 bolo manželstvo účastníkov právoplatne rozvedené, súd uznesením na pojednávaní 30.06.2019 pripustil zmenu návrhu tak, aby súd zaviazal povinného na platenie navrhovateľke výživného vo výške 350 eur mesačne od 25.01.2019 do 23.05.2019, a to do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

6. Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámením sa s listinnými dokladmi: sobášnym listom účastníkov, rodnými listami ich plnoletých detí, rozvodovým rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 61Pc/15/2018-33 zo dňa 23.04.2019, Zápisnicou o pojednávaní zo dňa 23.04.2019 v konaní č.k. 61Pc/15/2018, potvrdeniami o príjme navrhovateľky a odporcu, výpisom z účtu navrhovateľky v UniCredit Bank za obdobie od 02.01.2009-23.04.2019, rozsudkami tunajšieho súdu č.k. 17Pc/20/2018-109 zo dňa 27.06.2019 s návrhom na určenie výživného, uznesením tunajšieho súdu č.k. 12Pc/19/2018-43 zo dňa 22.11.2019 s návrhom na určenie výživného, ako i obsahom spisu tunajšieho súdu č.k. 61Pc/15/2018, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

7. Zo sobášneho listu súd zistil, že navrhovateľka a odporca uzavreli manželstvo dňa XX.XX.XXXX, pričom ich manželstvo bolo zapísané v knihe manželstiev matričného úradu L. - R. H. vo zv. 55, roč. XXXX, str. 255, por. č. 80.

8. Z rodných listov súd zistil, že dňa XX.XX.XXXX sa narodil O. Y. a dňa XX.XX.XXXX sa narodila R. H. Y., pričom ako rodičia sú zapísaní navrhovateľka a povinný.

9. Rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 61Pc/15/2018-33 zo dňa 23.04.2019 bolo právoplatne dňa 23.05.2019 manželstvo účastníkov konania rozvedené. Z obsahu súdneho rozvodového spisu súd zistil, že návrh na rozvod manželstva podala dňa 24.08.2018 navrhovateľka z dôvodu rozdielnosti ich pováh, názorov, spôsobu riešenia problémov, ktoré manželstvo bolo pre navrhovateľku do budúcnosti nepredstaviteľné z dôvodu straty dôvery k povinnému, absolútnemu nepochopeniu a jeho nepriateľského správania voči osobe navrhovateľky. V tom období (ako uviedla navrhovateľka v návrhu na rozvod) mal žiť každý vo svojej izbe, obaja mali prispievať na domácnosť sumou 150 eur mesačne. Povinný s návrhom navrhovateľky súhlasil z dôvodu formálnosti ich manželstva, straty dôvery, odcudzenia a z toho vyplývajúcej vzájomnej nevráživosti. Na pojednávaní dňa 23.04.2019 obaja účastníci hodne uviedli okrem iného, že existovala medzi nimi dohoda o nových partneroch, ktorých si nemali priviesť do spoločnej domácnosti, nezhody medzi nimi boli názorové, kvôli výchove detí. Povinný potvrdil, že si zakúpil nové motorové vozidlo formou pôžičky v OTP Banke.

10. Z potvrdení o príjme navrhovateľky súd zistil, že táto je zamestnaná ako vedúca školského klubu detí v Základnej škole F. L. Y. L. - Y., jej priemerný mesačný príjem za posledných 12 mesiacov ku dňu právoplatnosti rozvodu predstavoval 1.044,50 eur netto, za rozhodné obdobie január až máj 2019 predstavoval jej priemerný mesačný príjem 953,24 eur netto.

11. Z potvrdenia o príjme povinného súd zistil, že tento je zamestnaný na Ministerstve vnútra SR, pričom jeho priemerný mesačný zárobok za posledných 12 mesiacov ku dňu právoplatnosti rozvodu predstavoval 1.749,88 eur netto, za rozhodné obdobie január -máj 2019 predstavoval jeho priemerný mesačný príjem 1.950,95 eur netto.

12. Uznesením tunajšieho súdu č.k. 12Pc/19/2018-43 zo dňa 22.11.2009, právopl 09.12.2019, bol schválený súdny zmier v konaní o určenie výživného na plnoleté dieťa v tom smere, že navrhovateľka sa zaviazala prispievať na výživu syna O. Y., nar. XX.XX.XXXX sumou 100 eur mesačne od 01.12.2019 a povinný sa zaviazal prispievať na výživu syna O. sumou 170 eur mesačne od 01.12.2019.

13. Rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 17Pc/20/2018-109 zo dňa 27.06.2019 (neprávoplatný z dôvodu, že voči nemu bolo podané dcérou účastníkov odvolanie), bol návrh dcéry účastníkov R. H. Y., nar.

XX.XX.XXXX voči navrhovateľke o návrhu na určenie výživného na plnoleté dieťa vo výške 280 eur od 02.11.2018 zamietnutý. Z odôvodnenia uvedeného rozsudku súd okrem iného zistil, že dcéra účastníkov študuje 1. ročník bakalárskeho štúdia dennou formou na Paneurópskej vysokej škole, žije v spoločnej domácnosti s oboma rodičmi, povinný jej dobrovoľne prispieva na živobytie, výživu a všeobecný rozvoj, navrhovateľka jej prispieva dobrovoľne len sumou 100 eur mesačne. Povinný vystupujúci v tomto konaní ako svedok potvrdil, že v roku 2018 si zakúpil motorové vozidlo prostredníctvom spotrebného úveru v OTP banke vo výške 22.000 eur na splátky vo výške 280 eur na 8 rokov, a sumu 10.000 eur si požičal od suseda. Súd s ohľadom na platenú výšku výživného dcére účastníkov zo strany navrhovateľky 100 eur mesačne a sumy 150 eur na domácnosť, energie, ktorými sa podieľa na platení výdavkov na bývanie v rodinnom dome, ktorý vlastní v podiele 3-in, považoval za dostatočnú sumu výživného na prispievanie na zabezpečenie jej potrieb a nákladov dcéry účastníkov s prihliadnutím na ustálený chod domácnosti s tým, že navrhovateľka vytvára predpoklady dcére pripravovať si stravu v rodinnom dome, nie je povinná dcére variť a zabezpečovať stravu osobne.

14. a/ Z výpovede navrhovateľky súd zistil, že manželstvo s povinným uzatvorili 18.04.1998 a právoplatne bolo rozvedené dňa 23.05.2019. Z dôvodu, že od roku 2018 s povinným spoločne nehospodárili, v rámci rodinného domu mali oddelené izby, všetky náklady na energie a domácnosti platili rovnakým dielom po 150 eur mesačne. Od septembra 2018, kedy ich dcéra nastúpila na denné štúdium na vysokú školu, jej navrhovateľka začala prispievať na výživu 100 eur mesačne a synovi 125 eur mesačne, keďže tento študuje v Prahe. Navrhovateľka poukázala na prežívanie psychického teroru spôsobovaného jej povinným už v dobe pred ich rozvodom a na skutočnosť, že v januári 2019 bol povinný s oboma deťmi na dovolenke na Kanárskych ostrovoch, taktiež bol na lyžovačke sám, pričom navrhovateľka bola len na dovolenke v auguste 2019 v Turecku, ktorú si však neplatila sama. Motorové vozidlo zn. Škoda Fabia, ktorého je držiteľkou a vlastníčkou, ktoré užíva, si zakúpila z jej výlučných financií získaných predajom vecí z dedičstva. Povinný si vozidlo zn. Toyota nemusel zakupovať, pretože ako policajt a štátny zamestnanec má k dispozícii služobné vozidlo. V spoločnej domácnosti s dcérou a povinným žije navrhovateľka do dnešného dňa, pár dní v týždni ostáva u priateľa.

b/ Rozdielnosť životnej úrovne jej a povinného videla navrhovateľka v rozdielnej výške ich mesačného príjmu, kedy ona po úhrade výživného na dcéru 100 eur, na syna 125 eur, nákladov na elektrinu a bývanie 150 eur, jej zostane 625 eur. Po mesačných úhradách povinným výživného na dcéru cca 300 eur, výživného na syna 150 eur, poplatkov na bývanie 150 eur, zostane povinnému 1.500 eur, čo je dvojnásobok oproti navrhovateľke. Ďalšie vzniknuté mesačné výdavky navrhovateľka uvádzala: výdavky na telefón 20 eur, pohonné hmoty 50 eur, strava 120 eur, hygienické potreby, ošatenie.

c/ K tvrdeniam povinného navrhovateľka uviedla, že nesúhlasila, aby ich dcéra R. H. navštevovala súkromnú vysokú školu. Skutočnosť, že si neplní nad rámec úhrady 100 eur mesačne výživné na dcéru je dôsledkom toho, že dcéra s navrhovateľkou vôbec nekomunikuje, požíva alkohol, chodí neskoro domov, ktoré skutočnosti boli predmetom dokazovania v konaní č.k. 17Pc 20/2018. Skutočnosť, že si navrhovateľka robila v roku 2019 atestáciu bolo dôsledkom zvýšenia si kvalifikácie a príjmu. Poukázala na zvýšené náklady na syna O., ktorý chodí domov z J. každé 2-3 týždne, kedy mu zakupuje stravu, varí, perie, príp. kupuje ošatenie. O preplatenie opravy alebo údržby kotla v rodinnom dome, kde účastníci bývajú ju povinný nikdy nepožiadala, je ochotná polovicu preplácať.

d/ V záverečnom prednese právna zástupkyňa navrhovateľky uviedla, že návrh na určenie výživného na navrhovateľku ako manželku odôvodňuje rozdielnosťou životnej úrovne a príjmov účastníkov konania, čo bolo preukázané výškou ich príjmov a absolvovaním dovolenky povinným, ktorú si navrhovateľka nemôže dovoliť ani pre seba, ani pre deti. Vo vzťahu k výške ich príjmov treba zohľadniť starostlivosť navrhovateľky o deti a domácnosť, ktorú vykonávala počas celého manželstva.

15. a/ Z výpovede povinného súd zistil, že počas trvania ich manželstva bola jeho výplata zasielaná zamestnávateľom na účet v domácnosti na meno navrhovateľky, pričom povinný si z výplaty na ním zriadený účet ukladal sumu 400 eur mesačne na kúpu PHM, potravín a pod. až do júna 2018, kedy mu bez jeho vedomia navrhovateľka tento účet zablokovala a nemal naň prístup. Povinný nepoprel, žeby od 09/2018 navrhovateľka platila dcére polovicu mesačného školného 120,50 eur, keďže navrhovateľka súhlasila so štúdiom dcéry na súkromnej vysokej škole. Povinný nepoprel, že motorové vozidlo zn. Fabia si zakúpila navrhovateľka z vlastných finančných prostriedkov, avšak táto mu ešte počas manželstva navrhovala zakúpenie nového vozidla zn. Toyoty Auris, jazdenej, rok výroby 2016-2017, čo aj v apríli 2018 urobil a financoval ho z úveru 15.500 eur. Účastníci vlastnia ešte spoločné vozidlo zn. Felícia, od ktorej kľúče má v držbe povinný.

Mesačné výdavky povinného sú: výživné na syna 150 eur, príp. zakúpenie mu občas ošatenia, školné na dcéru 240 eur + jej výdavky na stravu, hygienu a pod., mesačne dcére dáva vreckové 100 eur, kupuje potraviny, šatstvo, pričom navrhovateľka okrem výživného 100 eur mesačne neplatí dcére žiadnu sumu. Ďalej má náklady na bývanie a energie 150 eur, splácanie pôžičky na auto 580 eur, PHM 50 eur, výdavky na opravy v rodinnom dome, o ktoré sa navrhovateľka nestará.

b/ Povinný má vysokoškolské vzdelanie pedagogické, odbor vychovávateľ, v súčasnosti pracuje ako zástupca riaditeľa, podľa vedomostí povinného si navrhovateľka robila dve atestácie, za ktoré je aj vyššie finančne ohodnotená.

c/ Na otázku súdu, aké mal a kedy výdavky za opravy a údržbu na rodinnom dome, povinný uviedol, že v minulosti na údržbu kotla, ale ju robil kamarát. Synovi O. kupoval nejaké oblečenie alebo obuv možno dva krát do roka, keď potreboval. Povinný nebol ochotný uhradiť navrhovateľke výživné vo výške navrhovanej súdom 280 eur mesačne za sporné obdobie do právoplatnosti ich rozvodu z dôvodu, že navrhovateľka má vyššie vzdelanie ako on a je riadne zamestnaná.

d/ V záverečnom prednese poukázal právny zástupca povinného na skutočnosť, že zistený rozdiel v príjmoch navrhovateľky a povinného nie je taký markantný s prihliadnutím na to, že povinný sa o predmetnú nehnuteľnosť, v ktorej účastníci s dcérou bývajú, priebežne staral bez toho, aby si zaobstarával doklady o vynaložených prostriedkoch, na výživnom voči synovi sa podieľa rovnakým dielom ako navrhovateľka a na výživnom pre dcéru sa podieľa vyššou mierou ako navrhovateľka, ktoré odôvodnila svoje neplnenie si vyživovacej povinnosti voči dcére zlou komunikáciou s ňou a nedostatočným preukazovaním jej študijných výsledkov. Návrh žiadal zamietnuť aj s prihliadnutím na prebiehajúce súdne konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov.

16. Podľa § 1 ods. 1 Zákon č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „ZR“), manželstvo je zväzok muža a ženy, ktorý vzniká na základe ich dobrovoľného a slobodného rozhodnutia uzavrieť manželstvo po splnení podmienok ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 1 ods. 2 ZR, účelom manželstva je vytvoriť harmonické a trvalé životné spoločenstvo, ktoré zabezpečí riadnu výchovu detí.

Podľa § 18 ZR, manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

Podľa § 71 ods. 1 ZR, manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

Podľa § 75 ods. 1 ZR, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 75 ods. 2 ZR, výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

17. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že účastníci konania uzavreli manželstvo dňa 18.04.1998. Dňa 24.08.2018 podala navrhovateľka na súd návrh na rozvod ich manželstva, ktoré konanie je vedené na tunajšom súde pod č.k. 61Pc/15/2018 z dôvodu rozdielnosti pováh účastníkov, názorov, spôsobu riešenia problémov, straty dôvery k povinnému a jej nepochopenia, ako i nepriateľského správania povinného k navrhovateľke, s čím povinný súhlasil a na základe rozsudku č.k. 61Pc/15/2018-33 zo dňa 23.04.2019 bolo manželstvo účastníkov právoplatne dňa 23.05.2019 rozvedené. Od roku 2018 žijú účastníci konania v spoločnom rodinnom dome, oddelene každý v

osobitnej izbe, nehospodária spolu. Obaja prispievajú na energie a náklady spojené s bývaním vo výške 150 eur mesačne. Na výživu syna O. Y., nar. XX.XX.XXXX (adoptovaného povinným), študujúceho vysokú školu v J., prispieva navrhovateľka sumou 100 eur mesačne, povinný sumou 170 eur mesačne, pričom pri jeho návratoch z J. každé 2-3 týždne mu navrhovateľka perie a varí, povinný mu občas prispeje na stravu, podľa potreby mu obaja rodičia prispievajú potreby na oblečenie, obuv, podľa tvrdenia povinného 1-2 krát za rok. Na dcéru (spoločnú) R. H. Y., nar. XX.XX.XXXX, študujúcu Paneurópsku vysokú školu, prispieva navrhovateľka sumou 100 eur mesačne a povinný sumou 240 eur školné + výdavky na stravu, hygienu a pod. + vreckové 100 eur mesačne. Ako súd zistil z rozsudku č.k. 17Pc/20/2018-109 zo dňa 27.06.2019, R. H. Y. v roku 2018 mala príjem i z brigádnickej činnosti 109,18 eur mesačne (za 2 mesiace). Vzťah navrhovateľky s dcérou nie je dobrý, nekomunikujú spolu z dôvodu negatívneho správania sa dcéry s prebratím názorov povinného.

18. Ako mal súd ďalej vykonaným dokazovaním preukázané, mesačné výdavky navrhovateľky sú ďalej: výdavky na telefón 20 eur, PHM 50 eur, stravu 120 eur, hygienické potreby a ošatenie, je výlučnou vlastníčkou motorového vozidla zn. Škoda Fabia, rok výroby 2009. Mesačné výdavky povinného predstavujú ďalej výdavky na PHM 50 eur, stravu 320 eur aj pre dcéru, 40 eur za úhradu faktúr synovi i dcére za služby mobilného operátora. Ako uvádzal povinný, má mesačné výdavky spojené so splácaním úveru na kúpu osobného vozidla zn. Toyota Auris v roku 2018, o čom však súdu nepredložil dôkaz. Z výpovedí povinného v rámci tohto súdneho konania, súdnych konaní č.k. 17Pc/20/2018, 61Pc15/2018 súd zistil, že v uvedených troch konaniach ohľadne splácania a financovania kúpy vozidla zn. Toyota Auris tvrdil povinný vždy iné verzie výšky úveru, výšky splátok, či sa jedná o nové alebo jazdené vozidlo, preto v tomto smere súd jeho výpoveď vyhodnotil v tomto smere ako nevieryhodnú v tom, že mesačné splátky na splácanie úveru činia 580 eur (porov. bod 13/ a 15a/ odôvodnenia tohto rozsudku). Navyše účastníci konania sú spoluvlastníkmi ďalšieho motorového vozidla zn. Škoda Felcia, ktorého kľúče sú vo výlučnej držbe povinného. Súd v konaní nemal preukázané, žeby povinný bol nútený v roku 2018 kupovať nové vozidlo pre jeho potreby a žeby toto vozidlo malo nevyhnutne slúžiť na výkon jeho zamestnania.

19. V konaní súd mal preukázané, že povinný skutočne v januári 2019 platil sebe i dvom deťom dovolenku v zahraničí na Kanárskych ostrovoch, ktorú absolvovali, pričom navrhovateľka z vlastných financií si dovolenku neuhrádzala žiadnu. Súd v konaní nemal preukázané, žeby navrhovateľka bývala u svojho priateľa. Súd v konaní taktiež nemal preukázané tvrdenia povinného, že má výdavky spojené s opravami a údržbou na ich rodinnom dome, nakoľko aj na otázku súdu, ktoré konkrétne opravy alebo výdavky na údržbu uhrádzal, povinný reagoval tvrdením, že v minulosti mal výdavky na údržbu kotla, avšak robil mu to kamarát (teda žiadne výdavky nemal). Navrhovateľka v prípade, ak by jej povinný oznámil existenciu výdavkov za týmto účelom, je ochotná sa na týchto výdavkoch podieľať, avšak do dnešného dňa jej takéto výdavky a potreby vykonania opráv v dome povinný neoznámil.

20. a/ Vzájomná vyživovacia povinnosť medzi manželmi (ďalej aj len „manželské výživné“) vzniká uzatvorením manželstva a končí jeho zánikom (rozvodom alebo smrťou jedného z manželov). Trvá teda zásadne počas celého manželstva, a to bez ohľadu na to či spolu manželia žijú alebo nie. Manželské výživné je postavené na zásade rovnakej životnej úrovne manželov, t.j. na zásade solidarity, ktorá nepripúšťa, aby sa niektorý z manželov dostal do nevýhodnejšieho postavenia napríklad v dôsledku starostlivosti o domácnosť alebo o deti a pod. V zmysle uvedeného teda platí, že pri manželskom výživnom nemusí byť splnená podmienka odkázanosti na výživu druhého manžela, ako je to napríklad pri vyživovacej povinnosti detí k rodičom. Uplatňovanie manželského výživného je preto možné aj v prípade, že ak sú obaja manželia zárobkovo činní, schopní zabezpečiť svoje osobné potreby, avšak v dôsledku oddeleného hospodárenia vzniká disproporcía v ich celkovej životnej úrovni. V prvom rade si manželia svoju vyživovaciu povinnosť plnia dobrovoľne. Ak však túto svoju povinnosť z vlastnej vôle neplnia, môže do týchto vzťahov vstúpiť, na návrh jedného z manželov, súd. Oprávneným z tejto vyživovacej povinnosti je manžel, u ktorého aktívna legitímácia vzniká ak je jeho životná úroveň nižšia ako životná úroveň druhého manžela, resp. ak mu druhý manžel neprispieva na výživu tak, aby ich životná úroveň bola zásadne rovnaká. Povinným je druhý manžel, t.j. manžel s vyššou životnou úrovňou.

b/ Manželia v manželskom zväzku majú mať rovnakú životnú úroveň a účelom tohto nároku je práve zabezpečenie jej vyrovnania. Manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť a ak jeden z nich túto povinnosť neplní, dôsledkom je stav, keď manželia majú rozdielnu životnú úroveň. Ide napr. o prípady, keď jeden z manželov riadne alebo vôbec neprispieva na spoločnú domácnosť, na starostlivosť o deti a iné spoločné výdavky a druhý manžel musí ich úhradu zabezpečovať samostatne, čím sa znižuje

jeho životná úroveň. Ďalším príkladom je, keď manželia majú rôzne príjmy a nevedia sa dohodnúť na ich spravodlivom rozdelení tak, aby mali rovnakú životnú úroveň. Súd určuje výšku výživného na manžela tak, aby táto v zásade vyrovnávala ich rozdielnú životnú úroveň. Nejde však o dosiahnutie mechanickej - matematickej rovnosti medzi manželmi, skôr ide o dosiahnutie spravodlivej rovnosti, keďže súd posudzuje aj schopnosti a možnosti oboch manželom, nielen majetkové pomery, ale aj napr. dosiahnuté vzdelanie, možnosti na trhu práce, výšku opodstatnených osobných výdavkov.

c/ Kritériá, ktoré súd pri určovaní vyživovacej povinnosti medzi manželmi berie do úvahy, sú upravené v ustanovení § 75 ZR. Súd je povinný zisťovať aké sú osobné, rodinné a majetkové pomery manželov, odôvodnené potreby oprávneného a schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného, teda aké sú životné úrovne oboch manželov, nakoľko ako súd už vyššie uviedol, pri tejto vyživovacej povinnosti je rozhodujúca rovnaká životná úroveň manželov a nie odkázanosť na výživu jedného z manželov. Platí teda, že nestačí zistiť len výšku príjmov povinného a oprávneného, ale aj konkrétnu mieru ich potrieb danú povahou práce, spôsobom života, zdravotným stavom apod. Zároveň je súd povinný zaoberať sa aj otázkou osobnej starostlivosti o deti a starostlivosti o domácnosť, nakoľko výkon týchto činností je postavený na rovnakej finančnej zabezpečovaní potrieb rodiny.

d/ Manželské výživné v súlade s ustanovením § 75 ods. 2 ZR nemožno priznať, ak by jeho priznanie bolo v rozpore s dobrými mravmi (sú to nepísané pravidlá slušnosti, ľudskosti, tolerancie, poctivosti a dôvery, ktoré síce nie sú presne definované, ale vychádzajú zo všeobecne akceptovaných mravných princípov prevažnej časti spoločnosti, súd ich vždy posudzuje konkrétne v každom individuálnom prípade). Z tohto hľadiska teda súd pri rozhodovaní o nároku na manželské výživné berie do úvahy najmä dĺžku manželského spolužitia, vzájomné správanie sa oboch manželov, starostlivosť o spoločnú domácnosť a o výchovu detí, príčiny, pre ktoré si manželia neplnia svoju vyživovaciu povinnosť dobrovoľne, ale aj okolnosti či manžel, uplatňujúci si nárok na výživné, žije s druhom, ako aj okolnosti spôsobeného rozvratu medzi manželmi a opustenie rodiny.

21. Navrhovateľka odôvodňovala priznanie jej manželského výživného 350 eur mesačne od povinného z dôvodu, že životná úroveň povinného je vyššia ako navrhovateľkina, čo sa prejavuje v ich životnom štýle, pričom sa má práv podieľať na životnej úrovni povinného, ktorého mesačný príjem je dvojnásobne vyšší ako príjem navrhovateľky. Povinný poukázal na porovnateľnú životnú úroveň oboch účastníkov, poukázal na známosť navrhovateľky s iným mužom, skutočnosť, že navrhovateľka nie je limitovaná vykonávať prácu, má stabilný príjem, navrhovateľka má dve atestácie, na výživnom pre dcéru sa podieľa vyššou mierou ako navrhovateľka.

22. S prihliadnutím na vykonané dokazovanie súd dospel k záveru, že nárok navrhovateľky na určenie výživného na ňu ako manželku je čiastočne dôvodný. Ako už súd vyššie uviedol, prvoradým predpokladom na priznanie jej manželského výživného je skutočnosť, že životná úroveň povinného je vyššia ako navrhovateľky. Toto súd v konaní mal preukázané jednak dvojnásobne vyšším mesačným príjmom povinného vo vzťahu k príjmu navrhovateľky v rozhodnom období, jednak skutočnosťou, že v roku 2018 povinný si zakúpil motorové vozidlo prostredníctvom spotrebiteľského úveru, ktorého kúpa nebola nutnosťou pre povinného, nakoľko tento je zamestnaný ako štátny zamestnanec v L., mieste svojho bydliska, ktorému nebráni dopravná služba do zamestnania MHD, jednak skutočnosťou, že v januári 2019 uhradil a absolvoval pre seba i deti dovolenku na Kanárskych ostrovoch, pričom navrhovateľka si dovolenku neuhradila z dôvodu nedostatku financií. S prihliadnutím na prezentované výdavky navrhovateľky v súhrne 540 eur mesačne, povinný v súhrne 1.010 eur so zahrnutím mesačných výdavkov na stravu pre seba i dcéru 320 eur, vreckového pre dcéru 100 eur, bez zahrnutia splátok úveru za motorové vozidlo, keďže výšku týchto splátok povinný nepreukázal. Z príjmov účastníkov konania v rozhodnom období po odpočítaní nimi prezentovaných výdavkov navrhovateľke zostane mesačne suma 413,24eur, povinnému suma 900,95 eur. S prihliadnutím na skutkové zistenia mal súd preukázané, že životná úroveň oboch manželov v rozhodnom období od 25.01.2019 do 23.05.2019 nebola rovnaká. Odhliadnuc od ich rozdielnej výšky príjmov oboch účastníkov konania v porovnaní s ich mesačnými výdavkami, ako i skutočnosťou, že povinný uhradil a absolvoval zahraničnú dovolenku i s deťmi na rozdiel od navrhovateľky, v roku 2018 si zakupoval motorové vozidlo za sumu 32.000 eur (viď bod 13 odôvodnenia tohto rozsudku), súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľky je dôvodný v časti platenia výživného na ňu ako manželky vo výške 300 eur mesačne. Súd na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že obaja účastníci žijú v spoločnom dome, oddelene, spolu od roku 2018 nehospodária, obaja sa podieľajú na starostlivosti o domácnosť, ako i deti. Náklady na domácnosť platia obaja rovným dielom, na výžive ich detí sa podieľajú podľa svojich finančných možností, u syna O. platia výživné na základe právoplatného rozhodnutia súdu: navrhovateľka sumou 100 eur mesačne, povinný 170 eur

mesačne, na dcéru R. H. platia na základe neprávoplatného rozhodnutia: navrhovateľka sumou 100 eur mesačne, povinný 340 eur školné na súkromnej VŠ + 100eur vreckové + stravu, ostatné výdavky na neho a dcéru 320 eur mesačne. V tomto smere súd nezistil, žeby sa navrhovateľka vyhýbala plneniu si vyživovacej povinnosti voči deťom, ani žeby jej konanie smerovalo k úmyselnému znížovaniu si životnej úrovne, resp. príjmu. Skutočnosť tvrdená povinným, že navrhovateľka má dve atestácie, nemá žiaden vplyv na porovnanie ich životnej úrovne, príp. znížený či zvýšený príjem navrhovateľky. Súd posudzujúc dôvodnosť zamietnutia návrhu z dôvodu rozporu s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, na čo sa odvolával povinný, súd nezistil také skutočnosti, ktoré by takýto dôvod nepriznania manželského výživného navrhovateľke odôvodňovali. Navrhovateľka síce má známosť s iným mužom, čo však bolo výlučne vyústením ich vzájomných konfliktov v manželstve a na ktorej skutočnosti sa v podstate účastníci dohodli, (že môžu mať nových partnerov, ktorých nebudú vodiť do spoločného rodinného domu). Navrhovateľka do dnešného dňa v domácnosti býva.

23. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami špecifikovanými v bode 16 odôvodnenia tohto rozsudku návrh navrhovateľky vyhodnotil ako čiastočne dôvodný tak, že povinného zaviazal platiť navrhovateľke manželské výživné vo výške 300 eur mesačne za dobu od podania návrhu na súd do dňa právoplatnosti rozsudku o rozvode ich manželstva, a to v celkovej sume 1.180 eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Keďže súd nevidel dôvod priznávať navrhovateľke výživné nad rámec 300 eur mesačne, preto v zostávajúcej časti 50 eur mesačne súd návrh ako nedôvodný zamietol.

24. O trovách konania rozhodol súd podľa § 52 CMP tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré môže strana sporu podať v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutie na súde, proti ktorému rozhodnutie smeruje (§ 355 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 362 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.